

Hercegnőképző
Intézet

Hercegnő a pályán

Hercegnő a pályán

Isten hozott a Hercegnőképző Intézetben!

iskola

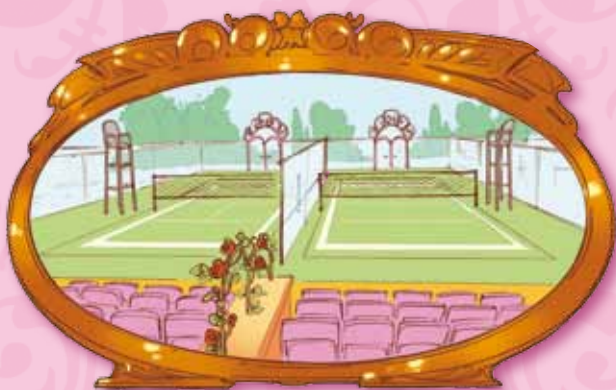

kert

Bagolylak

tenispályák

uszoda

Az iskola tanulói

Vicky

Fiús természetű,
szöges ellentéte egy hercegnőnek!

Sunny

A szülei híres rocksztárok,
de ő jobban szereti
a kémiát, mint a zenét.

Lin

Rajong a művészetért,
festő szeretne lenni.
A családja Hongkongban él.

Nell

Látszólag kenyérré lehetne kenni, ám bolondul a rögbiért.

Brigitta

Roppant elegáns és sznob, mindenre kész, csak hogy ő lehessen az Év Hercegnője.

Marguerite

Határtalanul csodálja Brigittát, bármit megtenne érte.

Scarlett

Mesésen gazdag (apja a „sült csirke királya”), a szőke hercegről álmodozik.

PRUNELLA BAT

Hercegnő a pályán

Könyvmolyképző Kiadó, 2012

1. Az év azon időszaká

Attól a naptól kezdve, hogy Normant, vastag szemüveges, zseniális barátját kézen fogta és vidáman bevonult az általános iskola első osztályába, Vicky tudta, hogy suliba járni: 1) szórakoztató; 2) érdekes; 3) hasznos.

Mindez teljesen egyértelmű volt, amíg a matematika közbe nem lépett.

– Olyan ez, mint azok a horrorfilmek, amiket te és anya szerint nem szabadna nézmem – magyarázta egyszer az apjának. – A tanárnő

az egyik pillanatban még mosolyog rád, a másikban pedig a táblához szólít. És ekkor észreveszed, hogy rettentő nagy szája meg egy halom foga van, és olyan szörnyeteggé változott, amely két számjegű számok osztásával táplálkozik. Nos, a matek pont ilyen hatást gyakorol az emberre.

Vicky immár a Hercegnőképző Intézet felső tagozatán az első évfolyamba jár, ahol arisztokraták generációi sajátítják el, miként kell hercegnőként viselkedni. Ám a véleménye mit sem változott.

– A csudába is, miért éppen én? – tűnődött magában, a vakító mosolyú

és levendulaszínű kardigános Doublefire kisasszony katedrája felé tartva, aki a geometria szó pusztá hallatán bonyolult képletekre szomjazó, Név Nélküli Borzalommal változik.

A padokból legjobb barátnői és egyben szobatársai bátorító pillantást vetettek rá.

Wang Lin, a hongkongi kislány, aki festő szeretett volna lenni, és aki hosszú, fekete, összefont hajával csinosabb volt, mint valaha.

Sunny Turner, a kis csodatudós, aki a szekrényében aprócska, ám hatékony laboratóriumot rendezett be. (A ruháit pedig a bőröndjében tartja. Ha az ember kémiai Nobel-díjat szándékozik nyerni, némi áldozatot kell hoznia érte.)

És Fenella Smithson, röviden csak Nell: angyali arc és lehorzolt térd. Mindig ugrásra készen áll, hogy elillanjon, és a titokban megszervezett csapatának tagjaival egy ovális labda után futkározzon a parkban. (A Hercegnőképző Intézet igazgatónője a rögbi egy vérbeli hercegnőhöz teljességgel méltatlan sportnak nyilvánította.)

És íme, a nagyon szőke és félelmetesen sznob Brigitta Peabody, valamint két fullajtárja, Marguerite és Scarlett rosszindulatú és elégedett vigyora. Három felettébb

sikkes kígyó, akik Szuper Fantasztikus Hármaknak neveztek el magukat, és akik a Mesés Négyek (vagyis Vicky és elválaszthatatlan barátnői) halálos ellenségei voltak.

„Olyanok, akár a keselyűk – gondolta Vicky –, alig várják, hogy újabb rossz jegyet szedjek össze matematikából. És össze is szedek, hacsak nem történik valami csoda.”

És abban a pillanatban, amikor Vicky már csupán egy lépésre volt a katedrától, a csoda valóban megtörtént:

a terem ajtaja kitárult, és megjelent Coralinda Middlepoint kisasszony, a *Jó modor* és a *Tökéletes kiegészítők* tanárnője, Amelia kisasszony, az igazgatónő húga.

Hajának és kosztümjének állapotából ítélve úgy nézett ki, mint aki éppen pókhálókban hempergőzött. Ám a legmegdöbbentőbb mégsem a kettes számú Middlepoint kisasszony nem éppen kifogástalan külseje volt, tűnődött Vicky. Leginkább az osztálytársai és Doublefire

kisasszony hirtelen megütközést tükröző arckifejezése ütötte szíven.

– Jaj, Coralinda, ne mondd, hogy megint az év azon időszakába értünk! – kiáltott fel a matektanárnő lesújtva.

– De igen – felelte, hasonlóan elkámpicsorodva.
– Ma kezdődnek a nagy hadműveletek! És tüstént önkéntesekre van szükségem, mert én oda többé be nem teszem a lábam...

Vicky fittyet hányt rá, hogy arról a rejtélyes „odáról” mit sem sejt. Még mielőtt észbe kapott volna, már fel is kiáltott: – Jövök! – mint egy hajótörött, aki azt kiáltja: „Szárazföld! Szárazföld!”

Megmenekült! És három másodperccel később már a tanárnő sarkában trappolt Sunnyval, Linnel és Nellel együtt, akik – amint meglátták, hogy Coralinda kisasszony mögé iszkol – azon nyomban csatlakoztak.

Csak ekkor tudatosult benne, hogy a leghalványabb elképzelése sincs arról, mibe csöppent, ezért suttogva faggatta a barátnőit: – Valamelyikőtök tudja, mi történik? És hogy mi a csuda az „év azon időszaka”?

Sunny épp felelni készült, amikor Coralinda kisasszony az intézet legtávolabbi és legsötétebb folyosójának a végére érve hirtelen megállt, majd félrehúzódtott.

Egy csukott ajtó előtt Amelia Middlepoint hórihor-
gas alakja jelent meg előttük.

– Kérlek, Victoria, ne Sug-
dolózz! – szólalt meg az igaz-
gatónő orrhangon, csupa
nagybetűvel. – És Gondos-
kodj róla, hogy a Hajadat
Megzabolázd, Méltatlan egy
Hercegnőhöz!

Vicky csendben engedelmeske-
dett, és megigazította a teknősbéka formájú műanyag
csatból kiszabadult rézvörös fürtjeit. (Nagyon szerette
ezt a csatot, az ikertestvérei, Pau és Mau ajándékát.)
Zöld szeme viszont elsötétedett, olyan lett, akár a vi-
haros tenger.

Ki nem állhatta, ha Victoriának szólítják, azt meg
főleg nem, ha hercegnőnek. (Bár végső soron az volt.)

Victoria Antoinette Katerina Louise di Hernet-
Holenia valójában az egyetlen igazi hercegnő volt az
összes lány közül, akik a régi, dicsőséges intézménybe
jártak. A kék vér egyre fogyatkozott. A sznob Amelia
kisasszony fél lábbal a mennyországban érezte ma-
gát, amikor ő az intézetbe érkezett. Akkor még nyilván
nem sejtette, hogy bár előkelő (igaz, eléggé pénztelen)

családból származik, Vicky a Fegyelmezetlenség és az Illemtan Élő Megszegésének Példaképe. Ezt mindannyiszor meg is jegyezte, amikor büntetést rótt ki rá.

Mint mindig, most is kifogástalan volt az öltözéke. Haját egekbe magasló, pompás hőlégballonkontyba rendezte, és egyetlen tökéletes kiegészítőt viselt. Az arany csecsebecsébe mottója három F betűjét vésték: „Fegyelem, Fegyelem és Fegyelem.” Amelia kisasszony kijelentette: – Rendben, Lányok, az a Nagy Megtiszteltetés ért benneteket, hogy Ti lehettek az első Tanulók, akik egy Kivételes Eseményhez Hozzájárulhattok. Nagyon Hálás lennék, ha megtalálnátok az Ezüst fagylatos Kiskanalakat, amelyeket Coralinda kisasszony valahol Itt, Bent helyezett el... Arra sajnos Nem Emlékszik, pontosan Melyik dobozban.

Így szólván rideg tekintettel végigmérte hűgát, majd kinyújtotta az ujját, és belökte a csukott ajtót, ami nyikorogva kinyílt. Egy dobozokkal, pókhálókka! meg porral teli szoba tárult a szemük elé, aminek a kel!ős közepén – a mennyezeten himbálózó lámpa gyér megvilágításában – egy igencsak hús-vér egér ücsör!gött. Éppen azzal foglalatoskodott, hogy a mellette lévő egérfogóból elcsent sajtdarabkát elfogyassza.

Az egér nem zavartatta magát, ám Coralinda kisaszszony sikítózva futásnak eredt a folyosón: – Még ott van! Ez ő! Végigkergetett az egész szobán, megbotlottam, és...

Ám a Mesés Négyek soha nem tudták meg, mi történt közte meg az egér között, mert Coralinda Middlepoint hangját elnyelte a tanári szoba, ahová kulccsal bezárkózott.

2. Térjünk a tárgyra!

from: vickymindorokke@hercegnokepzo.com
to: megazseni@kiralyiakademia.com

Kedves Norm!

Igazad van, közel egy hete nem írtam neked, de próbáld megérteni: ismét az év AZON időszakát éljük.

Hogy ez mit jelent? Nos, néhány nappal ezelőtt még magam sem tudtam. Ám most végre felvilágosítottak. Ez történt Ricardus di Hernett-Holenia ősömmel is, amikor a felesége, Ricarda, közölte velem, ha nem hajlandó felhagyni azzal, hogy minden áldott este fokhagymalevest egyen, beadja a válókeresetet.

Tudnod kell, hogy mindannyian borzasztóan elfoglaltak vagyunk a Nagy Téli Fogadás miatt, amit a Hercegnőképző Intézet minden évben a szülők, rokonok

és különböző közjogi méltóságok tiszteletére ad. (Úgy néz ki, idén még a polgármester is ott lesz!) Ezekben a napokban az egész intézet valósággal „fortyog”, ahogyan a szakácsnőnk, Lucille szokta mondani, aki francia elnevezésű, kiolvasztott moslékkal töm bennünket.

Meghívókat kell küldeni, a díszítést előkeresni, a kilométerhoszú terítőket kiválaszni, a virágokat kiválasztani, egy egész hegynyi evőeszközt kifényesíteni, és mindazt megtalálni, amit Coralinda kiaszony, ki tudja, hová tett...

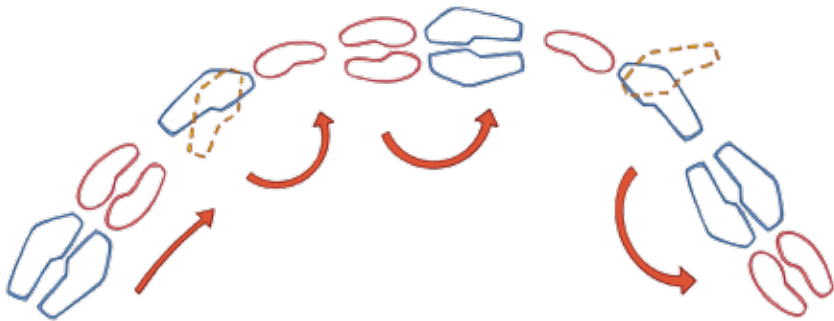

És az előkészületekhez mindenkinek „önként” hozzá kell járulnia, ahányszor csak Amelia kisasszonynak friss csapatokra van szüksége.

Ez persze néha kényelmes is. Még mindig jobb a kamrában, a túltáplált egerek törzshelyén kutakodni, mint hagyni, hogy a matektanárnő az utolsó cseppig kifacsarjon.

De azért egy idő után fárasztó az iramot tartani, ha az „önkéntességen” túl órákra jársz, egy halom házi feladatot kapsz, próbálgatod, hogyan válogasd össze a cipőd, a kesztyűd és a kistáskád (ma reggel Coralinda

kisasszony gyakorlatot tartott nekünk), na meg a keringő lépéseit tanulod (mert a fogadáson mi, „hercegnők” járjuk a nyitótáncot).

Biztosíthatlak, ahelyett, hogy neked írok, már rég az ágyamban lennék, ha nem a legjobb barátom lennél. Ha nem éltünk volna át együtt olyan sok kalandot, próbáltunk volna ki annyi találmányodat, és nem osztottunk volna meg sok NAGY kérdést, mint: „Van-e élet a világűrben?” vagy: „Vajon sikerül-e ellátnunk a baját, ha ismét ellopja a tízórainkat?”

Lin, Sunny és Nell már alszanak. Ez nem csoda, tekintve, hogy ma délután a Képtárban kénytelenek voltunk egy embertelen tárlatvezetést elszenvedni. Pencil kisasszony, a tanárnőnk szerint a művészet felemeli a lelket, de szerintem inkább a lábakat viseli meg.

Azután jutottam erre a következtetésre, hogy órákat ügettem olyan képek között, amiken kövér, pásztorlánynak öltözött nők, roppant mélabús tehének, zöld-ségleges színű mezők és hasonlók szerepeltek. Pencil kisasszony közben így dünnyögött: „a merész perspektíva” és „a gazdag fénykontraszt”.

Meg ne kérdezd, hogy ez mit jelent, mert lövésem sincs, már csak azért sem, mert egy bizonyos ponton úgy éreztem, állva elalszom, akárcsak az a ló az egyik képen. Ám szerencsére Lin, aki maga is művész, félelmetesen figyelt, és a kellő pillanatban belém csípett.

Ebből is rájöhettél, a művészettörténet nem éppen a kedvenc tantárgyam. Én ÍRÓNŐ akarok lenni, tudod jól. Ez az egyik ok (abból a kevésből), ami miatt a Hercegnőképző Intézetbe jöttem, és elhagytam egy olyan fantasztikus helyet, mint az Ipomea-villa!

Hiányzik az enyészetnek indult, csupa tető otthonom, a kerti dzsungel, a kilátás a tóra, anya, aki a bolygónk legnagyobb bioparadicsomait termeszt, a csodás apám, aki képes bármilyen veszélyben lévő állatot megmenteni, az ördögi húgaim, és természetesen Celeste... Ismersz még egy dadát, aki az iszapbirkózás bajnoka volt?

Tessék, MEGINT itt tartok.

Valójában Nellről akartam neked valamit mesélni, ehelyett magamról beszélek. Dorrit úr, a kreatívírástanárunk is mindig azt tanácsolja, ne kalandozzak el ennyire. Térjünk hát a tárgyra, ahogyan Hursus, a postásunk szokta mondani, amikor megkéri Celeste kezét!

Amikor végre-valahára a Képtárból kiléptünk, és a rózsaszín buszunk felé sétáltunk, rögtön feltűnt, hogy egy taxi követ bennünket. Vagyis EGYIKÜNKET. Amire nyomban rájöttünk, amikor megállt, és egy fickó ugrott ki belőle. Fickót mondok, ám valójában egy sonkakezű, csónakcipős emberhegyet képzelj el.

Rögtön Nell felé vette az irányt, és én már éppen riasztottam volna a hármas fokozatú halálsikollyal, amit az ikrektől tanultam, amikor ő a férfi nyakába ugrott, két pusztit nyomott az arcára, és így kiáltott: – Bud bácsi! Hát rám találtál!

– Hát persze, kölyök! – felelte a férfi, és letette. – Mután az e-mailedet elolvastam, idesiettem, hogy lesben álljak, és egy tapodtat sem mozdultam!

Bud bácsi? *Kölyök?!*

Nekem, Sunnynak és Linnek úgy elkerekedett a szemünk, hogy majd kiesett. Ám Nell észre sem vette, mert ő és a taxis élénk beszélgetésbe kezdtek.

Idézem mindazt, amit hallottunk. (Dorrit úr szerint ezt dialógusnak hívják.)

Bud bácsi (összeesküvés-gyanús hangon, miközben valamit odanyújt neki): – ...tessék, itt van, hoztam neked néhány jegyet, így azt hívsz meg, akit csak akarsz.

Nell (aggodalmasan): – Van egy kis probléma, Bud bácsi! Aznap délután az iskolában lesz egy nagy fogadás, és...

Pencil kisasszony (vállon fogva bennünket): – Lányok, sietnétek végre? Mégis KI ez az úr, Fenella?

Nos, próbálom rövidre fogni, mert későre jár. Nell azt mondta, hogy ez az óriás a nagybácsija, mire a tanárnő hitetlenkedő pillantást vetett a taxisra. Majd – mint egy felettébb gondos pásztorkutya – a busz felé terelte a társaságot. Ezalatt az ablakból a Szuper Fantasztikus Hármak rosszindulatú tekintete kémlelt bennünket.

Ám előbb még Nell a taxihoz lépett (egy tengerentúli sárga járgány az ötvenes évekből, igazán örületes), szeretetteljesen a motorháztetőre csapott, és így szólt:

– Még mindig törődsz vele, mi, Bud bácsi?

És a taxis (megindultan): – Igen, kölyök, amíg csak élek!

FELETTÉBB rejtélyes, nem gondolod? És az a legkülönösebb az egészben, hogy Nell semmiféle magyarázatot nem adott, egyszerűen semmit! Pedig az IGAZI BARÁTOK mindent elmondanak egymásnak! Mi mindig így teszünk, nem?

Azon tűnődöm, talán van valami titka, amit nem akar velünk megosztani. Talán nem bízik bennünk...? Igazán csúnya csapás lenne a Mesés Négyekre nézve.

Lin viszont azt állítja, a barátság azt is jelenti, hogy tiszteletben tartjuk a másik ritmusát. Nell majd eldönti, hogy egyáltalán el akarja-e nekünk mesélni és hogy mikor... Tudod, azt gondolom, igaza van (ez a lány félelmetesen bölcs), ezért megtartottam magamnak azt a közel nyolcezer kérdést, ami a nyelvemen volt, és hagytam, hogy Nell nyugodtan lefeküdjön.

Ami azt illeti, itt az ideje, hogy én is ágyba bújjak, különben holnap nem tudok majd felkelni, amikor a vekker visítása a plafonig ugraszt!

Jó éjt! A te IGAZI BARÁTOD:

Vicky

Ui.: A partira apát választottam lovagomnak, és gondolom, Sunny megkér majd, hogy te légy az övé. (Ne pirulj el, Norm! Ja, mire vársz még, hogy színt vallj előtte? Még ha mindkettőtöknek lángesze van is, nem beszélgethettek egész életetekben a molekuláris kémia-
áról!)

Ami Nellt illeti, felesleges tűnődni rajta, kit kér meg. Nem hiszem, hogy Harrynek, az Aprító kadétnak, a rögbicsapatotok ászának riválisa akadna.

Hercegnőképző Intézet

A megfelelő iskola,
hogy igazi hercegnő légy.

Hercegnő a pályán

Nell bármit megadna érte, ha elmehetne a Killer Kitties mérkőzésére, ám a Hercegnőképző Intézetben éppen aznap lesz a Nagy Téli Fogadás. A nagymama pedig soha nem adná beleegyezését, mert ahányszor csak a „rögbi” szót meghallja, csalánkiütéses rohamot kap. Vicky, Sunny és Lin azonban biztosan megtalálják a módját, hogy a barátinjuknak segítsenek.

2499 Ft

9 789632 454856

Könyvmolyképző Kiadó

Nyolcéves kortól ajánljuk